

DRUGIE ŻYCIE LUCII

LA LLAMADA / IL RICHIAMO / THE CALL

Podróż na kraniec świata. Od zdrady do miłości.

Reżyseria: Stefano Pasetto

Włochy/Argentyna 2010, dramat 93 min.

Polska premiera kinowa: 30 września 2011

TORONTO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL – oficjalna selekcja

54th LONDON BFI FILM FESTIVAL – oficjalna selekcja

VILLERUPT ITALIAN FILM FESTIVAL – nagroda Jury

SEVILLA EUROPEAN FILM FESTIVAL – pokaz specjalny

VENTANA SUR 2010 – pokaz specjalny

Opis krótki

Film o ucieczce dwóch kobiet na koniec świata, do odległej Patagonii. Boleśnie szczerą podróż od zdrady do miłości. Odważne i subtelne kino kobiece otwarcie nawiązujące do największych dokonań Krzysztofa Kieślowskiego. Kino europejskie w najlepszym wydaniu.

Opis długi (1)

Co zrobić, gdy Twoje życie wali się w gruzy? Lucia ma poważne problemy ze zdrowiem, a w dodatku odkrywa, że zdradza ją mąż. Rzuca więc wszystko i wraz z przyjaciółką, Leą – z którą połączyła ją zmysłowa fascynacja – rusza na koniec świata. Czy wśród skał wybrzeża Patagonii, w magicznej krainie wielorybów, bohaterki znajdą rozwiązanie swoich problemów? Czy przeżyją tu oczyszczenie i przemianę duchową?

Nawiązujący do najwybitniejszych osiągnięć Krzysztofa Kieślowskiego film Stefana Pasetto to nastrojowe i odważne kino kobiece. Lucia i Lea szukają swego miejsca na Ziemi. Uciekają od mężczyzn, którzy ich nie rozumieją. Chciałyby zacząć wszystko od nowa.

Zobacz DRUGIE ŻYCIE LUCII - kino europejskie w najlepszym wydaniu.

Opis długi (2)

Dwie kobiety mieszkające w Buenos Aires. Lucia (Sandra Ceccarelli) właśnie kolejny raz poroniła, ma poważne problemy ze zdrowiem, a w dodatku odkrywa, że mąż-lekarz (Cesar Bordon) ją zdradza. Ponieważ nie może dłużej pracować jako stewardessa, zaczyna udzielać lekcji gry na fortepianie. Jej pierwszą uczennicą jest Lea (Francesca Inaudi) – zupełne przeciwieństwo Lucii. Młoda, energiczna, kocha życie i niezależność. Pracuje w fabryce i spotyka się z przystojnym Marco (Guillermo Pfening), artystą tatuażu.

Początkowa niechęć między kobietami przeradza się w fascynację. Lea odrzuca oświadczenia Marca i postanawia wyjechać do Patagonii, by tam prowadzić badania nad ssakami morskimi. Zabiera ze sobą Lucię, która chce uciec od swoich problemów na sam kraniec świata.

„Drugie życie Lucii” to jak spotkanie Julianne Moore z „Godzin” z Audrey Tautou z „Amelii”. Ten subtelny dramat psychologiczny uwodzi świetnymi kreacjami aktorek, pięknymi zdjęciami surowej, skalistej Patagonii oraz delikatną, nastrojową muzyką.

Oświadczenie reżysera

DRUGIE ŻYCIE LUCII to opowieść o zdradzie, tej pozornej i tej rzeczywistej.

Zdrada zawsze polega na zawiedzionej obietnicy: lekarz, który nie leczy, stewardessa, która nie może latać, dziewczyna, która kocha zwierzęta i pracuje w rzeźni.

Film rozpoczyna się, kiedy Lucia odkrywa, że mąż ją zdradza. Jego zdrada w mniejszym stopniu polega jednak na romansie z Irene, a bardziej na oziębłości czy braku intymności w ich małżeństwie. Bruno zdradza żonę w ten sposób, że nie zwraca uwagi na jej cierpienie. Nie angażuje się w jej emocje, tylko wysyła ją do swojego kolegi, psychiatry.

Lucia również zdradza męża. Nie tylko poprzez relację z Leą, ale przede wszystkim dlatego, że odważa się oddać się życiu. Jej nagła zmiana, kiedy decyduje się porzucić Bruno i jego świat (a także terapię, która może przywiązać ją do łóżka) jest o wiele bardziej nie do przyjęcia niż zdrada łóżkowa, jak rozumie ją męskie patriarchalne społeczeństwo.

Również Lea zdradza Marco, jednak w mniejszym stopniu poprzez romans z Lucią, ale bardziej przez związek z edypalną postacią jej ojca. Jednocześnie sama też jest zdradzana przez ojca, nawet nie wie, który już raz.

Na koniec Lea zdradza także Lucię, ale nawet to stanowi z jej strony afirmację życia i zaproszenie do działania.

W największym skrócie, wszystkie postacie w filmie potwierdzają, że zdradzić kogoś albo być zdradzonym to prawdziwe piekło, ale dopiero zdradzenie samego siebie jest początkiem końca.

ekipa

reżyseria	STEFANO PASETTO
scenariusz	STEFANO PASETTO, VERONICA CASCELLI
zdjęcia	GUILLERMO "BILL" NIETO
montaż	ALESSIO DOGLIONE
dyrektorka artystyczna	ROMINA DEL PRETE
kostiumy	CHIARA FERRANTINI
muzyka	ANDREA FARRI
produkcja	GIAN FILIPPO MINERVINI, PIER ANDREA NOCELLA

obsada

Lucia	SANDRA CECCARELLI
Lea	FRANCESCA INAUDI
Bruno	CESAR BORDON
Marco	GUILLERMO PFENING
Dr. Rauch	ARTURO GOETZ
Irene	JULIETA CARDINALI
Mathilde	ILDA BERNARD

Stefano Pasetto

Urodził się w Rzymie w 1970 roku. Po obronie pracy dyplomowej poświęconej Krzysztofowi Kieślowskiemu, studiował w Państwowej Szkole Filmowej w Rzymie.

Jego filmy krótkometrażowe (*Sisters, I Don't Need Anything, Once for Your Eyes... Once for Your Lips, The Joke*) były pokazywane i nagradzane na najważniejszych festiwalach filmowych, między innymi w Cannes, Londynie, Rzymie czy Turynie. Wyreżyserował również serię filmów dokumentalnych dla RAISAT: *Waiting in the Wings, Ancient Water* oraz *Italian Women Rebels of the 20th Century*.

Stefano Pasetto zajmuje się reżyserią, montażem i pisze scenariusze. Jego pierwszym filmem pełnometrażowym był *Tartarughe sul dorso* z 2005 roku.

Bill Niento

Studiował na Universidad del Cine i jest jednym z najbardziej znanych argentyńskich operatorów. Pracował przy filmach takich jak *Leonera, El bonaerense, Nacido y criado* w reżyserii by Pablo Trapero; *Lucía Cedrón Cordero de Dios; Ulises Rosell Sofacama; Alejandro Chomski Hoy y mañana* oraz *Alberti Carri Géminis*.

Francesca Inaudi

Nominacja do Nastro d'Argento za film *Dopo Mezzanotte* reż. Davide Ferrario oraz za film *N, lo e Napoleone* reż. Paolo Virzi.

Wystąpiła między innymi w filmie *Ja, Don Giovanni* w reżyserii Carlosa Saury.

Sandra Ceccarelli

Córka Franco Ceccarelli, gitarzysty słynnej włoskiej grupy *Equipe 84*. Rozpoczęła karierę od roli w filmie *Sergeti sergeti* reż. Giuseppe Bertolucci. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych i pracowała jako ilustratorka. Po studiach aktorskich pracowała w teatrze, a następnie trafiła do filmu. Wystąpiła między innymi w *Peopling the Palaces at Venaria Reale* Petera Greenwaya.

Zdobyła między innymi Volpi Cup i Pasinetti Award na Festiwalu w Wenecji za film *Luce dei miei occhi*, Nastro d'Argento za film *Il Più Bel Giorno della Mia Vita*, czy nagrodę EFA za *La Vita che Vorrei*.

Arturo Goetz

Nagrodzony Srebrnym Kondorem za rolę drugoplanową w filmie *Derecho de Familia* reż. Daniel Burman, dwukrotnie nominowany do nagrody Argentyńskiej Akademii Filmowej za role w filmach *El nido vacío* by Daniel Burman i *El asaltante* reż. Pablo Fendrik. Wystąpił również w filmie *Pokój Leo*.

